

Nekromský incident

Jonquilla Bothe

Situace je následující, řekl Phlaxith s rozhodným výrazem a tváří pevnou, jako vytesanou z kamene. "Každý ví, že na hřbitově na západním konci města se už před mnoha lety usadila temná stvoření. Lidé si na to již zvykli. Pohřbívají zesnulé za denního světla a vždy odejdou před východem Masseru a Secundy, kdy ty příšery vylézají na povrch. Za obětí těm ďáblům tak padnou jen naprostí hlupáci nebo cizinci."

Vcelku slušný způsob, jak se takových darmožroutů zbavit, uchechtla se Nitrah, vysoká žena středního věku s chladnými očima a úzkými rty. "Kdo by nám platil zrovna za jejich ochranu?"

Lidé z chrámu. Chtějí poblíž hřbitova otevřít nový klášter a potřebují, aby okolní pozemky někdo zbavil zla. Nabízejí za to slušnou sumičku, takže jsem ten úkol přijal pod podmínkou, že si budu moct sestavit vlastní družinu, se kterou se pak podělím o odměnu. Proto jsem vás všechny vyhledal. Podle toho, co jsem o tobě slyšel, Nitrah, jsi nejlepší šermířkou v celém Morrowindu.

Nitrah se na rtech mihnul nehezky úsměv.

A ty, Osmicu, jsi proslulý zloděj, ačkoliv jsi ještě nikdy neviděl vězení zevnitř.

Holohlavý mladík nejdřív skromně sklopil zrak, ale pak se zašklebil. "Dostanu vás, kamkoliv budete potřebovat. Ale pak už to je jen na vás. Nejsem žádný bojovník."

Pokud se vyskytne něco, s čím bychom si já a Nitrah nevěděli rady, určitě se o to postará Massitha, řekl Phlaxith a otočil se ke čtvrté člence skupiny. "Má pověst velice zkušené a mocné čarodějky."

Massitha byla dokonalým ztělesněním nevinnosti, s kulatou tváří a velikýma očima. Nitrah a Osmic si ji stále po očku nejdřív prohlíželi, zvláště od chvíle, co se jí při Phlaxithově popisu záhadných stvoření obývajících hřbitov usadil na tváři ustrašený výraz. Bylo zřejmé, že se ještě nikdy nesetkala s žádným protivníkem podobného ražení. Bude to zázrak, jestli to vůbec přežije, říkali si.

Zatímco se blížili ke hřbitovu, na okolí se snášel soumrak. Rozhodli se, že využijí posledních chvilek klidu a zjistí o své nové společnosti co nejvíce.

Upíři jsou pěkné potvory, řekla Nitrah. "Jsou prolezlí všemožnými chorobami. Zvláště na západě je normální, že když tě kousnou, tak na tebe společně se svým prokletím přenesou i pěknou řádku nemocí. Ve zdejších končinách to prý není až tak zlé, ale stejně je lepší rány vždycky pořádně vyčistit. Znáš nějaká léčivá kouzla pro případ, že by někoho z nás pokousali?"

Pár ano, ale vyučená léčitelka nejsem, řekla Massitha pokorně.

Takže jsi spíš bojový mág? zeptal se Osmic.

Kdyby šlo do tuhého, dokážu nějakou tu ránu rozdat, ale rozhodně v tom směru nejsem žádná odbornice. Technicky vzato, jsem spíš iluzionistka.

Nitrah a Osmic si po těchto slovech vyměnili výmluvný pohled plný neskrývaných obav. Skupina se přiblížila ke hřbitovní bráně. Mezi povalenými náhrobními kameny, po klikatých a napůl zarostlých pěšinkách křižujících se bez ladu a skladu, se plížily podivné stíny. Nebylo to však žádné bludiště; býval by to byl jen obyčejný polorozpadlý hřbitov, nebýt jedné nápadné skutečnosti. Na horizontu se tyčilo mauzoleum nějakého menšího cyrodiilského šlechtice z druhé éry; mírně exotické, ale svou mírou rozpadu vcelku ladící s okolními dunmerskými náhrobkami.

Je to až překvapivě užitečný obor, zašeptala omluvně Massitha. "Plně se zaměřuje na schopnosti magické energie měnit vnímání objektů, aniž by došlo ke změně jejich fyzického složení. Zablokováním vstupních informací lze například seslat tmu, odstranit z okolí zvuky nebo pachy. To lze využít--"

Ze stínů před nimi vyskočila rusovlasá upírka a srazila Phlaxitha na zem. Nitrah rychle tasila meč, ale Massitha byla rychlejší. Mávla rukou a stvůra ztuhla uprostřed pohybu, s vyceněnými zuby téměř se dotýkajícími Phlaxithova hrdla. Phlaxith vytáhl vlastní zbraň a bezbrannou upírku zabil.

To byla taky iluze? zeptal se Osmic.

Samozřejmě, usmála se Massitha. "Podoba upírky se nijak nezměnila, jen její schopnost pohybu. Jak jsem říkala, je to až překvapivě užitečný obor."

Čtveřice vystoupala po pěšině až ke vstupu do krypty. Osmic se slabým cvaknutím vypáčil zámek a odstranil otrávenou past. Čarodějka vyslala zaprášenou chodbou vlnu světla, která zahнала stíny až do těch nejtemnějších koutů. Vzápětí se na ně vrhla vyjící a vrískající dvojice upírů zaslepená touhou po krvi.

Rozpoutala se bitva a ještě než padli první dva upíři k zemi, dorazili další. Byli to zkušení bojovníci obdaření nadlidskou silou a energií, ale Massithino paralyzující kouzlo a Phlaxithovy a Nitrahiny zbraně jejich řady vytrvale ztenčovaly. Dokonce i Osmic se zapojil do boje.

Jsou jako šílení, vydechla Massitha unaveně, když konečně padl poslední z nich.

Jsou to quarrové, nejdivočejší z upírských plemen, řekl Phlaxith. "Musíme všechny najít a pobít je do posledního."

Skupina se vydala hlouběji do krypty a zabíjela všechny upíry, na které narazila. Každý sice vypadal jinak, ale jedno měli společné: spoléhali se výhradně na sílu svých pařátů a jejich boj postrádal jakoukoliv rafinovanost. Když čtveřice hrdinů prozkoumala celé mauzoleum a pobila všechny stvůry, které se v něm ukrývaly, vrátila se zpět na povrch. Zbývala pouhá hodina do úsvitu.

Nebylo slyšet žádné vytí, žádný jek. Nic se bezhlavě neřítilo jejich směrem. Poslední útok je proto zastihl zcela nepřípraveně.

Zatímco se blížili k východu v družném hovoru o tom, jak naloží se svým podílem, prastaré stvoření vyčkávalo v záloze. Upír pečlivě zvážil, kdo představuje největší nebezpečí, a vrhl se na čarodějkou. Kdyby se Phlaxith náhodou neohlédl, roztrhal by ji na kusy dřív, než by stačila jedinkrát vykřiknout.

Upír mrštil s Massithou na velký balvan a zaryl jí pařáty do zad, avšak vzápětí již musel odrazit výpad Phlaxithova meče. Udělal to s brutalitou sobě vlastní; vyrval válečnickou paži z ramenního kloubu. Osmic a Nitrah se na zrůdu vrhli, ale záhy poznali, že na ni jejich síly nestačí. Karta se obrátila až poté, co se otřesená a krvácející Massitha s námahou postavila na nohy. Seslala na upíra magickou ohnivou kouli, čímž jej tak rozzuřila, že se vrhl zpět na nebohou čarodějkou. Nitrah využila nastalé situace a jediným mocným máchnutím meče mu usekla hlavu.

Takže opravdu nějaké to útočné kouzlo umíš, prohlásil Nitrah.

A také pár léčivých, řekla tiše. "Ale Phlaxitha zachránit nedokážu."

Válečník ležící před nimi v zakrváceném prachu vydechl naposledy. Zbylí tři mlčky kráčeli zpět směrem k Nekromu a okolí zalévaly první sluneční paprsky. Massithinými zády vystřelovala stupňující se bolest a zdálo se jí, že jí tělo probodávají ledové čepele.

Musím najít nějakého léčitele a zjistit, jestli mě ten upír nějak nenakazil, oznámila ostatním, když se dostali do města.

Setkáme se zítra ráno U Můry a plamene, řekla Nitrah. "My mezitím půjdeme do chrámu vyzvednout naši odměnu."

O tři hodiny později seděli Osmic s Nitrah ve svém pokoji v hostinci a spokojeně počítali zlaté mince. I po rozdělení na tři hromádky to byla pěkná sumička.

Co jestli léčitelé už nedokáží pro Massithu nic udělat? usmál se Osmic zasněně. "Některé nemoci dokáží být velice zákeřné."

Neslyšel jsi na chodbě něco? zeptala se Nitrah rychle, ale když tam vyhlédla, nikoho neviděla. Vrátila se a zavřela za sebou. "Jsem si jistá, že jestli šla Massitha rovnou za nějakým léčitelem, tak přežije. Ale co nám brání odjet se vším tím zlatem už dnes?"

Dejme si skleničku na počest naší nebohé čarodějky, řekl Osmic a společně s Nitrah přešli ke dveřím.

Nitrah se cestou zasmála. "Sice pořád říká, jak jsou ty iluzionistické kejkle užitečné, ale těžko jí pomohou nás vystopovat. Parálza, světlo, ticho... to všechno je k ničemu, když nevíš, kam se dívat."

Dveře se za nimi zavřely.

Mezi iluze patří i neviditelnost, prohlásil Massithin hlas z prázdného místa u zdi. Zlato se zvedlo ze stolu a zmizelo, jak si jej uložila do brašny. Dveře se opět otevřely a zavřely. Pokojem se rozhostilo ticho, které vydrželo až do chvíle, než se o pár minut později Osmic a Nitrah vrátili.

Skryrim.4fan.cz